

?No hi ha Nadal, si seguim oblidant als refugiats!

«Arriben esperant actituds per recuperar l'esperança, però de seguida s'adonen que segueixen sent ocells de presa»

Cada cop que veig les notícies i les imatges que arriben del Campament de refugiats de la "pobresa" a Arguineguin (Canàries) o dels refugiats de la "guerra" de les Illes gregues de Samos, Lesbos....no puc evitar el plor de "fàstic" i de secreta ràbia que sento, davant d'aquesta decadent i decrepita "Europa" dels Drets i els Valors Humans. Mentre aquí estem preocupats per si aquesta Pandèmia "estranya" ens deixarà reunir-nos per Nadal, al voltant de la taula a 6 o a 10 persones (amb nens o nenes inclosos), hi ha molta gent (com nosaltres, ben igual) i entre ells, molts nens i nenes, que resta en el més gran oblit i en el no-res (sigui Nadal o no).

Gent, persones humanes que s'han vist obligades a empènyer un camí, sense retorn, fugint de la boca del "llop". Un llop ensinistrat pels mateixos governs, que, ara, no els deixen entrar dins les seves fronteres, per a poder viure amb dignitat. Fugen d'una terra obscura, amb uns cels apedaçats i plens de núvols que són "brases". I on la lluna és ben negra. Arriben, esperant gestos i actituds que els facin recuperar l'esperança en alguna cosa i amb alguna persona. Però de seguida s'adonen que segueixen sent els mateixos ocells de "presa" que eren al seu país d'origen.

Aquí a la "Vella Europa" els esperen, les mateixes aus rapinyaires i falcons, això sí, disfressats amb banderes de falses democràcies i hipòcrites discursos, buits de qualsevol desig de justícia. Si aquestes persones ja venen amb les possibilitats de llibertat, mutilades, el que no es pot fer és, allargar, encara més, aquest patiment, i continuar bastint el seu camí amb més murs, amb més reixes, o amb més barrots, siguin físics siguin invisibles, com el de la "indiferència" i el de l'oblit.

Tots els éssers humans naixem lliures, amb els mateixos drets i amb la mateixa dignitat. Com que tenim raó i consciència, ens hem de tractar sempre amb respecte, diu l'Article 1 de la Declaració Universal dels DDHH, aprovada i signada el 10 de desembre de 1948 per l'Assemblea General de les Nacions Unides, reunida al Palau de Chaillot de París per 50 estats. Un compromís mutu de tots els governs, per tal que no es tornés a repetir, mai més, els fets terribles de la II Guerra Mundial

La mateixa Declaració en el seu Article 14 ens diu que: Si ens persegueixen, tenim dret a anar a un altre país i demanar que ens protegeixin. Però perdem aquest dret si no respectem els articles d'aquesta Declaració. A l'Article 15, diu: Tenim dret a pertànyer a un país. I, si desitgem pertànyer a un altre país, ningú no pot, arbitràriament, impedir-nos-ho. Tot es resumeix en el tan repudiat

Dret a l'asil

Qui som nosaltres, habitats d'un suposat "primer món" per jutjar i decidir que aquesta gent que, de forma involuntària, han patit la desintegració de la seva realitat, i se'ls hi ha parat el rellotge del temps, passin a ser, de la nit al dia: "Ciutadans de Segona, o de Tercera?".

L'Article 25 de la Declaració Universal dels DDHH, ens recorda la Dignitat Humana com a base de tot, quan ens diu: Que tant nosaltres com la nostra família tenim dret a un nivell de vida que ens assegurï l'alimentació, el vestit, l'habitatge i l'assistència en cas de malaltia. Que, tenim dret a ser ajudats si no podem treballar, ja sigui perquè no hi ha feina, perquè estem malalts, perquè som massa grans o per qualsevol altra raó independent de la nostra voluntat.

Per això, aquest escrit, fet amb una tinta que, és com cendra de lluita, pretén fer una crida desesperada perquè fem cas, si encara no l'he perduda, a la nostra consciència més rebel i diguem prou a més platges esbudellades amb cossos de desconeguts naufrags, diguem prou a aquest gran silenci, tacat de sang, que diguem prou a tant dolor emmudit, que diguem prou a tanta ceguera imposada per a governants de la "postveritat"

Si no volem que ens empresonin el pensament fins que es podreixi el sentiment de llibertat Diguem NO a la POR, diguem NO a la INDIGNITAT, i diguem NO al PODER Deixem de ser servents de la NO-Justícia, ACTUEM!